

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÚ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsáti, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ide intézendő a lap szerkesztési részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adtnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kézrekel fogadtatnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 10 ft. — Félévre 5 ft. — Negyedévre 2 ft 50 kr. — Egy hóra 1 ft.

HIRDETÉSI DÍJ:

Otthonosok postai beutazásért 5 kr. — Bélyegző minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyilatkozó hirdetésért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája. Főpíacz. Sz. Nagy Károly-ház.

Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény ugyint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és áhirdetmények.

Az irodalmat is megilleti a hely a felső-házban.

(—i—) A legújabb hírek szerint az őszi ülészek alatt; a magyar felsőház reformja is szönyegre kerül. Sok mindenféle nézetet olvastam már e tárgyban, s hogy az újabb emberek nézeteivel tartok, azt talán mondani is felesleges. Még pedig azon újabb emberek nézeteivel kik meg egyrészt Anglia példájából azt tanulták, hogy a konzervativizmust bizonyos fokig mindig figyelembe kell venni, más részről nem rab- gyal az ősi szokásoknak, sem azon tradi- cionális történelmi jogoknak, mely csak addig lehet jog, a míg nem ellenkezik a korszellemmel.

Azokkal tartok tehát a kik azt mond- ják: add meg a hagyományoknak is, meg a jelen kornak is a magáét. Am képviselje a múltat és a nemzet történelmét egy bi- zonyos fokig a született arisztokracia, ké- pviselje a nemzet méltóságát a rang, hanem a mi a nemzet érdekét illeti, hát ott ne bizza a nemzet az ő képviseltetését senki másra, hanem képviselje saját magát. Ké- pviselje iparát, kereskedelmét, közgazdaságát, pénzét és vagyonát sat. és? Képvisele iro- dalmát.

Nem emlékszem pedig, hogy az iro- dalom képviseltetéséről bár melyik értekez- tetben is szó lett volna. Lehet ugyan, hogy volt, de mondom, vagy nem emlékszem rá, vagy kikerülte figyelmemet.

Olvastam, hogy az ipart az iparkam- rák elnökei, a kereskedelmet a kereske- delmi kamrák elnökei, a pénzt a bankok elnökei sat. képviseljük. Szóval olvastam, hogy az országos érdekek és tényezők mind- annyian képviseltetve legyenek: ánde, hogy az irodalom és művészet is képviseltetve legyen, azt nem olvastam.

Avagy az irodalom és művészet nem országos érdek? Sőt nemcsak, de különösen a mi a hírlapirodalmat illeti, ennek műve- lői ma már valóságos osztályt képviselnek. A fővárosban tömérdek a hírlapíró, s bi- zony vidéken is van már elég.

És ezeknek talán nincsenek fontos ér- dekeik?

Csak a hírlap bélyeg eltörlését hozom fel. Ki eszközölte ezt ki? Tóth Kálmán.

a ki hírlapíró volt. Avagy itt van az írói tulajdonjog, szabad áruatlátás, sat. Szóval ki az, kinek érdeke nincs? Igaz ugyan, hogy a felső házban elég hírlapíró foglal helyet, s gondol is mindenre csak a hírlapirodalomra nem, — a mi különben az ő dolga, — de, hogy a felsőházban is képviseltetést nyerjen: az az igazság és méltányosság dolga.

A szépirodalom képviseltethetné ma- gát a Kisfaludy és Petőfi-társaságok elnö- kei által, a képzőművészet a képzőművé- szeti társulat elnöke által. Hát a hírlap- irodalom? Ennek gondoskodnia kellene, hogy miképen képviseltesse magát?

Hanem az első: kivívni a képviselte- tési jogot. És vajon ki legyen az a ki ezt kivívhatja, ha nem a hírlapirodalom? De a mint mondom, az országházban ülő hírlapíróknak is mindenre van gondjuk, csak a hírlapirodalomra nincs, és a hány író a felsőház reformjához még hozzá szól, min- denről beszélt csak arról nem: hogy a mű- vészet és szépirodalom, éppen úgy mint a hírlapirodalom helyet követelhetnek maguk- nak a felsőházban.

Majláth és Somsich Pál mindenféle régi alapon kimutatták a születési aristok- racziának a felsőházban levő képviseltetési jogát míg a hírlapirodalom kezelő megfe- ledkeznek arról: hogy a mint egykoron kard és vitézség által küzdött föl magát az ember az arisztokracia sorai közé, ugy- na az ész és tudomány fegyvereivel küzd- heti föl. Hogy a született arisztokracia a multnak, a történelemnek arisztokracziája, míg a jelen kor arisztokracziája az ész.

Tehát kinek-kinek a magáét! Meg kell adni a jelennek! Az pedig a ki valamihez jogot érez, ne hagyja magát onnan kiszorí- tni.

— Tisza miniszterelnök csak július kö- zepén érkezik vissza Gesztől Budapestre. — Trefort közoktatásiügyi miniszter, orvosi tanácsára, jövő hó elején néhány hétre Karls- badba megy. — Szende honvédelmi mi- niszter kénytelen volt magát tegnapelőtt egy hosszán tartó műtétnek alávetni, mely szeren- césen végződött, úgy, hogy a miniszter láz- nélküli állapotban gyógyulása elé néz.

— A közlekedésügyi miniszter az or- szágyűlés őszi időszakában be fogja terjesz- teni az utakról szóló nagy részben teljesen átdolgozott törvényjavaslatot.

A konferencia.

Konstantinápolyban az egyiptomi kérdés- ben összeült konferencia, megalakulása után elhatározta, hogy a tárgyalások folyamán hoz- zott határozatait titokban fogja tartani. A kö- vetek új utasításokért fordultak, a melyeknek a megérkezése után fog az első ülés megtar- tatni. Mint diplomáciai körökben beszélnek, a hangulat a konferencia elhalasztása folytán nem a legjobb. A mi az általános helyzetet il- leti, azt mondják, hogy egy kis változás állott be és pedig nem a porta javára; egyuttal francia részről különféle hírek szárnyalnak, melyek a Raghib-Arabi kabinet tartós voltát kétségessé teszik. Alexandriából semmiféle hí- rek sem érkeznek, melyeknek jelentőséget le- hetne tulajdonítani.

Hírlík, hogy a kormány nyilvános kivé- zések által a bűjtököket vissza fogja riasz- tani a további verengésektől. Természetes, hogy mint mindenkor, ugy ez alkalommal is, csak a kisebb gonosztevők fognak bűnbakul szolgálni. Nem érdek nélküli az a jelenet, a mely a khedivénél ment végbe. Néhány euró- pai és belföldi notabilitás közt Daud pasa is jelen volt. A khedive két syriai keresztényről beszélt, a kik június 11-én az üldözöik elől menekülni igyekeztek és a kikötőben megful- tak. „Annál jobb!” mondja Daud pasa, mire a khedive azt kérdezte tőle: „Hogy nincs-e hát azoknak lelke?” — „Nem” — szökött a fanatikus pasa, azok hitetlenek; a pokolba velők.” A khedive minden igyekezetét felhasználta, hogy megnyugtassa a pasát s azt mondta neki: „Ha valamennyi európai elhagyja az országot, mi- ből fognak elni az egyiptomiak?” — „Előnk mi magunk is?” — szökött a pasa, „mics nekünk szükségünk a sópredekre.” Midőn a pasa el búcsúzott, a khedive megfede őt szavai miatt t nem nyugtatta neki kezét csókra, mely után a pasa kapkodott.

Párisban a tengeri hajóhad készülődése- ket tesz, hogy a konferencia határozatait folytán beállható esetlegességekre ne legyen készületlen. A készülődések oly mérvet öl- tettek, hogy az egyiptomba küldendő tengeri hadsereg 10—12,000 főre fog rugni. Jelenleg Alexandria előtt 22 hajóból álló hajóhad hor- gonyoz s ebből 7 Angliára és Franciaországra esik, kettő Görögországra, egy Olaszországra, Ausztria-Magyarországra, Németországra, az Egyesült-államokra, Oroszországra és Török- országra egyenkint szintén egy-egy esik.

Corti gróf olasz nagykövet tudatta a kül- ügyminiszterrel a konferencia összeülését és sajnálatát fejezte ki a török képviselő távol- lété fölött, hozzá tevé, hogy a tárgyalások

megkönnyítése és gyorsítása végett Konstanti- nápolyt választották a konferencia székhelye- ül. A második ülést valószínűleg holnap tartja a konferencia. — A porta megegyeztet az a hirt, hogy Drigalszki bizalmas misszióban ment a német császárhoz. Drigalszki csak a szul- tannak arabs lovakkal álló ajándékát viszi át a császárnak.

Dufferin lord a portának szemrehányást tett a végett, hogy ellenmondás van ama nyi- latkozatok között, melyeket Musurus pasa a portának a konferenciához való vszonyára vonatkozólag a st. jamesi kabinet előtt tett és ugyancsak a portának későbbi opponáló ma- gattartása között. Said pasa erre azt válaszol- ta, hogy Musurus pasa a beküldetésű szel- lemétől áthatva a porta feltétlen tagadását és tiltakozását a konferencia ellen, helytelenül értelmezte.

A konferencia megalakuló első ülése a külső formalitásokkal foglalkozott és a néze- tek kiegyenlítésével. A második ülés, mely mint fennebb jeleztük az angol nagykövetségnél fog megtartatni.

A porta el van határozva, hogy a hatal- mak által javaslatba hozandó akció ellen ön- magának, szabad kezét biztosítson. Ma Calice báró monarchiánk nagykövete, Said pasával értekezett.

Az egyiptomi bonyodalmak.

London, jun. 26. A Reuter-ügynökség je- lentése Alexandriából: A khedive levelet in- tézett Ragheb pasához, a melyben konstatálja a június 11-iki események sajnálatraméltó ha- tasát. Az idegen kereskedők és kézművesek menekülése által és a rend helyreállítását jelző felhívás daczára, szünetel a kereske- delem és a forgalom, megszűnt a hitel és hiányzik a készpénz. Mint- hogy ezek miatt az ország roppant vesztesé- get szenved, a khedive a június 11-iki esemé- nyek szigorú megvizsgálását követeli, melyek soha sem öltöttek volna oly nagy mér- vekeket, ha mindjárt kezdetben szigorral nyom- ták volna el a zavargást.

A khedive azt parancsolja Ragheb pasá- nak: nevezze meg neki a bűjtököket és az igaztatókat, valamint czinkostársait, hogy szigoruan megfenyíttessenek; hozzáteszi továbbá, hogy a mostani helyzethez meg kell szűnnie. Okvetetlen szükséges, hogy a kormány hatásos, gyökeres rendszabályokat alkalmazzon, a rendet és a biztosságot helyre- állítsa, hogy a kereskedelem és a forgalom ujra megeléjüljön és az európaiak és ben- szülöttek közt azelőtt fenállott jó egyetértés helyreálljon. A khedive bizik Ragheb pasa erélyességében és reméli, hogy intézkedése- i véget fognak vetni a példátlan állapotoknak.

Páris, jun. 26. A Havas-ügynökség jelen- tése Alexandriából: Miután a rend helyreál-

A „Debreczeni Ellenőr” tarczája.

Az ár ellen.

Felhőgomoly az éj felett —
Virraszt-e Isten oda fenn?
Ne kérdezd tőlem — nem tudom,
Eredj aludni, gyermekem!
Zord szavakból éji rém
Jár szerte a föld kerekén,
Szemeiben máglyafény lobog,
Lehet, ide is bekopog...
— Eredj aludni, gyermekem!

Országáról jár országra szét,
Miként a pestis — utja vész!
Meghal nyomán az irtalom
S elveszti ősjogát az ész.
Tebolygól dühög fent és alatt,
Megszáll boldog, kit elragadt,
S az emberből, kit elragadt,
Csupán a pusztá név marad...
— Eredj aludni, gyermekem!

Meg-megujul a régi vád:
Azt mondják, vért iszik apád
S ha felhősz, akkor ott, a hol:
Majd te is vért iszol!
Felhőgomoly az éj felett —
Viraszt-e Isten odafenn?
Tagadnom: kin — elhinne: vad,
Oh mindenképen suly nekem!
— Eredj aludni, gyermekem!

Mi nem szeretjük e hazát,
Ránk olvassák oly könnyedén!
Madár fészket, odvát a vad
Szeretheti — nem te, nem én!

A gályarabnak bélyege,
Mit hóhér homlokára sűt,
Nem oly gyalázó, mint e vád,
Mely ölökodik mindenütt...
Eredj aludni, gyermekem!

Ha védekezel — ingerelsz,
Ha szótlan tündör — gyávaság!
Feljajdulsz: érzékenykedel
S a néma jaj is vall rád!
Egy törvényre dobog a szív,
Kering a vér, eszmél az agy,
Kivétel nincs — csak egy, csak egy!
Es e kivétel az te vagy!...
— Eredj aludni, gyermekem!

Oh hunyjakok le, hunyjakok!
Ti ragyogó, szép csillagok!
Kis fiam édes szemek!
Minek ily éjben fényleni?
O hisz e fény is ellenem
Fordulhat egykor, ugy lehet,
Ha sirva megemlegeted
Végzetes örökségedet,
En édes, drága gyermekem,

Kiss József.

A ki mégis legjobban szeretett.

— Beszély. —

Irtá: Lenthó Gusztáv.

(Vége.)

Bárczay Jenő a házi ur fia szinte a ven-
degek között volt, azonban nem tartozott azok
közé, kik a szép nő hódolói voltak. Vissza-

vonult néhány barátjával az egyik terem egészen
felre eső részébe s nem is vett részt a viga-
lom zajában.

Pedig ez estély éppen az ő kedvéért ren-
dezett, sőt azt is lehetett a család bizalmas
barátjaitól hallani, hogy Jenő ma tartja eljegy-
zését az ünnepelt szépség Verney Ottiliával.

E szállongó hírrel azonban éppen az el-
lenkezőt tanúsította Jenő visellete.

Hogy ezt megértünk néhány órával vissza
kell mennünk és fölkeresünk Bárczay Miklóst
lakosztályában.

A szoba melybe belépünk főuri, finom
izlést áru el, nehéz selyem függönyök hull-
nak alá az arannyal gazdagon díszített bal-
dachin alól; a falak sötét piros fali szőnyeggel
vannak bevonva, melyekről gazdag arany ke-
retbe foglalt családi arcképek függnek alá s
köleszőznek a szobának mintegy ünnepi sze-
nezetét.

Itt találjuk együtt Bárczay Miklóst és
fiát Jenőt.

A midőn belépünk már heves vitában
találjuk őket együtt, legalább arra enged kö-
vetkeztetni Jenő kipirult arca s az apának
elborult, sötét tekintete s nyugtalan járása.

— Oh! hogy ezt is meg kellett érnem!
— tört ki, fájdalmasan épen az apa — hogy
gyermekem, egyetlen fiam is atyja ellen támad
s megsemmisíti minden tervemet s feldúlja
minden reményemet.

— De atyám — válaszol bekellettől,
megnyugtanni igyekezve atyját Jenő — mily
gondolatok, mily szavak ezek! Hiszen én csak
azt mondom, hogy én nem látom még elérke-
zettnek arra az időt, hogy megházasodjam,
aztán meg azon nőt kit te nőmül ajánlsz alig
hogy ismerem s megvalloim szeretni sem tu-
dom.

— Igen, mert szíved talán már másnak
adta, ki nem méltó hozzád s a névhez, me-
lyet viselsz, — tört ki még szenvedélyesebben
Bárczay.

— Atyám! tudod, hogy a mit eddig is
ohajtál, az parancs volt előttem s ezután is
ugy lesz az, a míg csak élek; a nőt a kit
ajánlász, szeretni nem tudom, szeretni nem fo-
gom. Miért tennők egymást házasság által bol-
dogtalanná, szerencsétlenné? Ezt ne kívánd,
oh! kérlek jó atyám!

— Ne kívánd! Hát nem atyai kötelessé-
gem-e, hogy gondoskodjam jövőd életrásad-
ról? Ezzel tartozom neked, tartozom csalá-
dunknak. A nő, kit számodra választék, szép,
gazdag és nemes s ereben nem csereg pa-
rasztí vér, s te még is megveted őt, eltaszítod
magadtól és miért? Mert azt mondom, hogy
nem tudod szeretni? És mi az a szerelem?

Nem olyan-e mint a füst és pára, mely a szél
változásával eltűnik, elenyészik.
— Atyám, kérlek, ne káromold az Ist-
ent, ki szívünkbe oltá ez érzelmeket, melye-
ket csak érezni, de szavakban kifejezni nem
tudunk. De jó, ám legyen, ha a nő, kit te ki-
váltál élettársamul, tudva azt, hogy nem
szeretem, hogy gyűlölöm és mégis, mivel te
akarod, hozzám jön s nőmmé tenni kíván, tel-
jesüljön akaratom anyám. Még ma az estélyen
beszéllek vele, föltárom előtte szívemet s a
alót, hogy nem szeretem. A választ, mit erre
adni fog, kérdezd meg te tőle atyám, s bármí
legyen az, én engedelmeskedem.

— Most ismerem ismét fiamra benned,
— válaszolt az öreg, — ám jó, legyen ugy, a
mint te akarod. A választ éjféli 12 orakar
meg rogom kérdezni s a szerint cselekedni.
De figyelmeztetek fiam, még egyszer gondold
meg a dolgot, a mit tenni fogsz, győzd e

lott, a flották valószínűleg eltávoznak Egyiptomból. Németország nem küld másik hajót Alexandriába.

Konstantinápoly, jun. 26. Angolország és Franciaország nagykövetei egy hibára figyelmeztették a portát, melyet a június 20-án kelt jegyzék foglalt magában. A porta ugyanis azt mondá, hogy a konferencia-javaslat Dervis pasa missziójának megkönnyítésére volna hivatalos; mivel azonban a konferencia jóval előbb hozott javaslatba, mint Dervis pasa küldetése, nem bírhatott azzal a hivatással, hogy a misszió sikerét elősegítse.

Mikor arassunk?

Az aratás ideje közeledvén, idősebbeknek tartjuk a fenti kérdést megvitátás tárgyává tenni, annál is inkább, mivel nálunk az aratást általában nagyon későre halasztják és az által egyrészt az aratási munkálatok nagyon összegyűlnek, másrészt gazdáink a szempérgés következtében tetemes károkat szenvednek.

Az aratás idejét a gabonaszemállapot határozza meg, azért az kell megvizsgálunk, ha az aratás időpontját megállapítani akarjuk.

A gabonaszem érésénél négy időszakot lehet megkülönböztetni, t. i. a teljes, sárga teljes és túlértétség időszakát; mindegyik saját jellegével bír, de azt átmenet az egyikből a másikba csak lassan és fokozatosan történik.

A teljes érésben a szem tartalma teljes, ujjainkkal könnyen nyomható; a szem színe zöld, valamint a többi növényrészek is; ilyenkor még erősen folyik a nedvvel és folyton új anyagok vándorolnak a szembe, mely ilyenkor telik. A gabonát már ezen időszakban is lehet ugyan aratni, de az ily módon nyert szem könnyű és aszott lesz, bár már ilyenkor is csiraképes. Rendes viszonyok között a gabonát teljes érésben aratni tehát nem szabad, ellenben ha gabonánk egy része vagy a gyökér, vagy nagyon rozsda, ezért aratni, ilyen gabonát már teljes érésben aratni, mivel az esetben a szem teljes kifejlődését hiába várjuk.

Sárga-értsnek mondjuk a gabonát, midőn a szem és szalma színe sárgul, de előbbi még puha, a körmon hajlító, török és törési lapjából vizemű folyadék jön ki; ezen időszakban a szem majdnem tökéletesen ki van fejlődve, csak kevés anyag vándorol a levelekből és a szárból ilyenkor a szembe, és az ezen időszakban aratott gabona nem aszott szemű, hanem telt és szép színű; a rozs ilyenkor aratva, legszebb. Ez azon időszak, melyben különösen ott, hol a gabonatermést nagyban üzik, az aratást egész erővel kell megindítani.

A sárga értségből a szem, száraz időben már néhány nap múlva, a teljes értségre lép; ilyenkor a szalma és szem egészen sárga, de ez utóbbi még puha, hajlékony, a körmon hajlító nem török és tartalma nyúlós, riszaszerű, a nedvvel az időtől már majdnem tökéletesen szűnhet, csak a felesleges víz párolog el. Ezen időpont a legalkalmasabb az aratásra és ily állapotban kell iparkodunk gabonánk legnagyobb részét learatni.

A teljes értséget követi néhány nap múlva a túlértétség, melyben a szem kemény, törékeny, törése lisztes és a kalászból kihullani vagy kiperegni kezd; a túlértétség gabona aratása tetemes veszteséggel jár, ezen stádiumot bevégni nem szabad.

Rendes körülmények között, eltekintve a dült és rozsda gabonától, az aratás akkor lesz megindítandó, a mikor valamely területen a gabonanyenyék — ide értve a búzát, rozst, árpat és zabot — legnagyobb része a sárga értségre lépett, az az, a szem sárgaszínű, már nem teljes, de még szemdus, és annyi erőt fog kelleni az aratáshoz biztosítanunk, hogy az

szenvédelmet, ha van s tégy úgy, mint tenni férőhöz, nem eszik illik. Nézz végig az arcon, — folytatja, a családi arcképekre mutatva kezével, — ezek itt őseid, kik mindnyájan nemese, jószágok valának, büszkén tekintenek rád, vigyázz, ne ne szennyezd azt, mit ezek szerettek s utolsó csepp vérukig védelmezték a nevet, a becsületet.

— Mily beszéd ez atyám! és te fölténnél rólam ezt? te, ki azon nevet adtad nekem, melyet itt ez ősk becsülettel viseltek? hát nem vagyok-e én is Bárczay?

E perczben lépett a terembe anyja, ki látva mindkettőjük felindulását s megtudva az okát, Jenőnek fogta partját s lassanként az öreg is megengesztelődött s megegyeztek abban mindnyájan, hogy Jenő nyilatkozzék a kiválasztott előtt s annak választól tettetett függővé az egész házasság.

S most térjünk vissza az estély folyamához.

Említettük, hogy Jenő az estélyen igen zárkózott, visszavonult viselkedést tanúsított.

Alig táncolt valamit s egy szóval nagyon kerülte a nők társaságát.

S e viselkedés mindenki előtt méltó feltűnést okozott, annyival is inkább, miután mindenki azon meggöngyölődéssel jött ez estélyre, hogy itt Jenőn illetőleg érdekes nyilatkozatokat fog hallani s az most nyilvánossá fog tenni, mit eddig csak titokban susogtak.

A zene a 2-ik négyes nyitányát kezdé játszani s a mint a zene megszólal, látjuk, hogy Jenő ott hagyva barátait, az ünnepelt szépséghez megy s az ígért tánczra kéri őt.

A lányka remegve fűz kezét tánczosa karjába s egész zavarba jött, midőn tánczosa horgolte felől tudakozódott s alig birt válaszolni, midőn azt kérdezé: „hogyan mulat?”

aratásra túlértétség beállta előtt befejezhető legyen; az egész aratási idő ezen esetben, az összes gabonaféléket tekintetbe véve, vagyis a rozs, mint legkorábban érő gabonánem, sárga értségre lépésétől, a zab megéréséig számítva, 3—4 hétre fog terjedni.

Az említett eljárást követve, hatalmunkban áll aránylag csekély erővel a legkedvezőbb időben és lehető legcsekélyebb veszteséggel az aratás fontos műveletét végeztethetnünk, csak arra kellend ügyelnünk, hogy a korán aratott gabona a keresztekben minél tökéletesebben megszáradjon, különben eltartása bajos.

Napi hírek.

— **Gr. Teleki Sándor** ur a ma délutáni vonatattal utazott el városunkból.

— **„Az ár ellen”** című gyönyörű vers, lapunk tegnapi számából terhiány miatt maradt ki s így azt ma közöljük. A költeményre vonatkozó újdonságunk már a tegnapi lapban megjelent.

— **A debreczeni m. k. pénzügyigazgatóság** S z a l a i B e l a igazolvánnyal ellátott honvéd-számvivő őrmestert iroda-segédtszítte nevezte ki.

— **A választók figyelmébe.** Az 1876-dik évi XVIII. t. cz. 2-ik §-a. — továbbá az 1874. évi XXXIII. t. cz. 41. 43. 44. és több §-a alapján értesítettnek az országgyűlési képviselőválasztásra jogosult városi lakosok, hogy az összeíró küldöttségek által betervezett névsor nyomán a választók ideiglenes betűrendű névjegyzéke a központi választmány által összeállított, mely névjegyzék a városi lakosok táncsteremében folyó évi július hó 5-ik napjától kezdve közzsémre kitétetik, hol is reggeli 8 óratól 12 óráig a névjegyzéket mindenki megtekintheti. — délután 2 óratól 6 óráig pedig egy előjárásági tag jelenlétében lemasolhatja, felszólalását a kitéltet követő 10 nap alatt vagyis f. évi július 15-ig beadhatja. A beadott felszólalások ugyanott a névjegyzék mellett jul. 16-tól kitéve bárki által megtekinthetők, s az azokra netalán tendő észrevételek f. évi jul. 25-ik napjáig beadhatók lesznek. Ugy a felszólalásokat, mint az azokra tett észrevételeket a központi választmányhoz intézte írásban a Polgármesterhez vagy helyetteséhez kell benyújtani; — megemlítetven, — hogy mindenkinek jogában áll azon választókerületben, melynek névjegyzékében felvételt, bármily jogtalan felvételt vagy kihagyás miatt úgy saját, mint más személyt illetőleg felszólalni. Debreczen, 1882. jun. 26. A központi választmány.

— **A „Kereskedő ifjak” önképző egyesülete** f. évi július hó 1-én szombaton a népkertben tartandó zártkörű tánczvizgalmára az előkészületek nagyban folynak, melyekből itélve a vizgalmot az idej mulatságok fénypontját fogja képezni, ismérve a rendező bizottság tevékenységét, reméljük, hogy ezen mulatság a legjobban fog sikerülni.

— **Gyászjelentés.** Mely bánatos szívvel jelentjük ham, illetve testvérünk és sógoromnak TÓTH GUSZTÁV építész mérnöknek hosszabb betegségese után, életének 29-dik évében, folyó hó 25-én, este 7 órakor, Balatonfüreden történt elhunytat. A meghaldogultnak hamvai Balatonfüreden a ref. sírkertben temetnek végső nyugalomra. Debreczen, 1882. június 26. Özv. Tóth Istváné szül. Onody Juliánna kiskoru gyermekeim: Elek, Mária és Erzsébet nevelési; Tóth Kálmán, Tóth István, Tóth Vilma férjével Szele György tépei ref. lelkesével Beke lengyen porai felett!

— **A debreczeni iparos ifjak önképző és betegsegélyező egyke** által, július hó 2-án, a népkertben tartandó tánczvizgalmommal egybekötött zártkörű IX-ik évi fordultati emlékünnepélyre, a meghívók már szétküldték, felkeretnek azon t. cz. családok a kik tévedés vagy bármely okból még eddig meghívót

nem kaptak, de arra igényt tartanak, hogy szíveskedjenek azt bármely napon este 8 óratól az egyet csapó-utcai helyiségekben által venni. A rendező bizottság.

— **A tiszai-eszlári rejtélyes ügyre** vonatkozólag ma terjedelmes s igen érdekes táviratokat kaptunk, miket „Legújabb” rovatunkban találnak olvasóink.

— **A szivar eladásra** névze a pénzügyminiszterium a következő értesítést teszi köze, mely érdekelni fogja a közönséget. Az érkező szivar eladásban ezennel megszűnik. Az értesítés így szól: Figyelemztetik a közönség arra, hogy a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok cs. kir. pénzügyminisztere és a m. kir. pénzügyminiszter között létrejött megállapodás alapján, az osztrák-magyar monarchia területén f. évi június hó 30-án megszűnik a dohánygyártmányok eladásánál az az érkező szivar, melyben a fogyasztók eddig részesültek, ha a szivart számszámra, vagy a dohányt kilogramm, illetve csomag-számszámra vették.

— **József főherczeg** tervszerint holnap városunkba érkezik. A főherczeg pécsi katonai szemleutjából való visszatérében, Gombosnál halászlét rendelt, s a halászkok által elkészített halpaprikát kíséretével elköltvén, a lakosság lelkes eljelenlét kísérvé, a vonattal Szántára érkezett, hol Plétkosics Sándor eszperes üdvözölte. A főherczeg a vonatról le szállván, szoba állt az egyenruhás czéllövészek kaplárjával, kezét is szorított vele, megnezte a sokáczlányok eredeti viselét s a legkedvesebb hangulatban pár perczet dögvén Szántán, a vonattal Zomborba érkezett. Itt a pályaudvarban, melyet Cziedler János derek rendőrkapitány nemzetiszínű lobogókkal és virágokkal felszítet, várta a vendég megérkezését Sándor Bela bácsmegeyi főispán vezérlete mellett a megyei és zombori notabilitások nagy díszruhás sokasága. A mint a vonat megállt, leszállt a főherczeg kíséretével s a főispán hódolattjes üdvözlét fogadván, bemutatatta magának a megjelent notabilitásokat s a főispánnal folytatott 10 percznyi szíves társalgás után, kísérvé a közönség lelkes eljelenlétét, Szabadka felé távozott, hol szintén katonai szemlélt fog tartani. A tisztelegők közt, — mint tudósítónk megjegyzi — magyar díszruhás szerb is volt.

— **Tíz Blahánál.** E hó 23-án tűz támadt a nyíregyházi nagyvendéglőben, a hol Blaha asszony szállva volt. Az istálló gyuladt ki. A művész nem volt odahaza és midőn hírt vette a tűznek, gyorsan hazahajtatott. Azalatt a szobalány az ismerősök segítségével mindent becsomagolt és kész volt a menekülésre. A tűzet azonban gyorsan eloltották és így a művésznek az ijedségen kívül nem történt kára.

— **Koronázási ajándék** a csárnak. Sándor bolgár fejedelem szép kivitelű ajándékkal fog kedveskedni a csárnak megkoronázása alkalmával. Két oroszlan által tartott alapon, mely a kettős sassal, ennek körmei között az orosz és bolgár címerrel és egy szalaggal van díszítve, ez utóbbin pedig a következő felirat áll: „Testvéremnek és barátomnak, III. Sándor csárnak”, kis magaslát emelkedik, melynek csúcán, kisebb és nagyobb bolgár lakhoz látható. A lakházak mögött kert tunik fel, ennek közepén sziklaesücs. Pánczélós szűz, Oroszországot ábrázolva, jobbájában a hegyével lefordított kardot és keresztet tartva, pajzsát védelem nyújtja ki egy Bulgáriát ábrázoló, szintén pánczélós nőalak föl, mely karját igyekszik kihalmozni hüvelyéből. — Ez a csoportozat ezüstben lesz dolgozva.

— **Öngyilkosság szerelemfűtésből.** Valami Inoka nevű parasztgazda rávetette tekintetét egy szomszédos tanya szepére. Ezt megtudta a szerelmes gazda felesége és gyakran keserű szemrehányásokat tett hűtlen férjének. De ez nem hajlott a szóra és folytatva tiltott viszonyát a szép szomszédnővel. Inokáné e miatt annyira kétségbe esett, hogy e napokban, —

akar-e mégis — mint családjaik óhajták — nőmmé lenni? s nekem mint én önmek, örök szerelmet, örök hűséget fogadni?

Egy halk sikoly követte Jenő szavait. A nő, kivel Jenő az ablak melédsébe vonult, egész testében reszkett, remegett. Halott halványság borítá el arcát, s mialatt két könnyesepp gördült alá gyönyörű kekefetejts szeméből, csak annyit szolt: „Soha.” — S a szal Jenő karján anyához tért vissza.

— Anyám, az égre kérék, távozzunk, rosszul, nagyon rosszul vagyok — mondá anyjának, a mint vele egyedül maradt.

— Hogyan leányom, — válaszolt anyja egész megrémülve, — talán csak nem Bárczay oka hirtelen rosszulletednek?

— Majd otthon meg fogsz tudni mindent anyám, csak kérék menjünk, vessz haza.

E perczben lépett hozzájuk Bárczay Miklós, a választ megtudandó.

— Kedves nagysád — szolt anyjához fordulva — ön bizonyval emlékezni fog adott ígéretemre, gyermekünk házasságát illetőleg. Reményem leánya, a kisasszony, szinte osztja a család óhaját, s fiam iránt táplált érzelmei pedig előttem ismeretek. Azt hiszem mert az előbb együtt láttam őket, talán nyilatkoztak is egymásnak. Igen óhajtanám tudni a kisasszony választát.

— Választ helyett fogadja e virágot, ez elszáradt szép nefejejts csokrot — szolt meg a leány, — s adja azt át Jenőnek, töllem emléke gyanánt s ez elszáradt virág jelképezzen engemet, életemet, s tartsa meg azt örök emlékül, kit én annyira igazán szerettem, de neje nem lehetek, nem leszek soha!

— Hogyan kisasszony, jól érttem-e? — ugrott föl helyéről hirtelen Bárczay — ön szereti őt s mégis tagadó választ ad s neje lenni

mint a „Keeskemét” írja — férje borotvájával ketté metszette nyakat és az erős vérvesztés folytán meg is halt.

— **Tisza Eszláron** a nép Solymosi Eszter meggyilkoltatására vonatkozó antiszemitikus irányú népballadát szerzett már, melyet fali-szerke énekének.

— **Katonai raktár égése.** A brünni katonai élemezési raktár nagy szén- és szalmatartójában tegnapelőtt délután 5 ó. ismeretlen okból tűz ütött ki. A tűz a raktárt, annak összes, mintegy 20,000 frtot érő készletével együtt elhamvasztotta. — A raktár a katonai kincstár tulajdona, s a bennlévőség egy szállító volt, a ki a raktárt bérben tartotta; a szén- és szalma biztosítva volt. Az elégett raktár a múlt évben épült újonnan egy másiknak a helyén, a mely egy évvel ezelőtt hasonlóan ismeretlen okból támadt tűz martaleka lón. A raktár melletti faépületeket, melyek értékes készletekkel voltak megtöltve, csak a tűzoltók nagy erőfeszítésének sikerült veszélyen kívül helyezni.

— **Örjögő férfi.** Tegnapelőtt este a kolozsvári külső-magyarutca szögletén, mint a „Kolozsvári Közlöny” írja, egy uri kinczésű férfi, valószínűleg idegen, egy fiatal, csinos nővel találkozott szembe, kit azzal állit meg, hogy „asszonyom, már egy órája keresem önt.” Erre botját emelte fel s a szótlanul, ámulatan előtte álló nőt a legbrutálisabb módon verte végig, úgy, hogy csak többek erőyes közbe lépése folytán sikerült megfékezni az örjögőt, ki a bántalmazott nőt férjének mondta magát. Miután a nő elmenekült, elbocsátották a durva vad embert, mert nem volt a közelben rendőr, kinek átadják.

— **Negy elő dedánya,** a rendkívüli esetek közé tartoznak s mégis létezik a német császár családjában. A szerencsés dedunoka, kinek negy elő dedánya van, nem más, mint a Szász-Meiningeni kis herczegnő, Theodora, Bernhard meiningeni örökös herczeg és Charlotte meiningeni örökös herczegnő gyermeke. Charlotte herczegnő t. i. a német trónörökös leánya. A negy dedánya a következő: Augustus császárné, Victoria angol királynő, Mária szász-meiningeni herczegnő, Bernhard herczeg neje és Marianna herczegnő, az elhalt Albrecht porosz herczeg neje.

— **A szerencse vak.** A hitelsorsjegy már általunk említett főnyereményéről, Brünmből a következőket írják: Krapfengasse 33. szamu házban lakik már 19 év óta Kafl Lipót nevű posztókereskedő. Ipja, Basch L., mintegy két évvel ezelőtt halt meg, hátrahagyván leányának, Kafl Bettynek, a 39. sz. (2624. sorozatos) hitelsorsjegyet, melyre rá volt írva: „Sirköve-mert.” Nemsokára azután megbetegette ett Kafl Lipót is s vagyona ennek következtében folyton apadt, míg végre 1881-ben kenyetlen volt esodott mondani. A család nyomora egyre növekedett. Kaflnak Karlsbadba kellett utaznia, magával vitte az említett hitelsorsjegyet is, hogy azt ott esetleg eladja. Miután azonban nem sokáig volt oda, visszahozta a sorsjegyet is. 1882. január 23-án meghalt, hátrahagyva a legnagyobb nyomorban nevelt, hét kis gyermekkel. Azóta a rokonok segítették a családot. A sorsjegyen mindezek dacára nem akartak tulajadni. Az özvegy ezalatt megrendelte atyja sírkövet és néhány nappal ezelőtt hozták tudomására, hogy a sirkő elkészült és már fel is van állítva a brünni temetőben. Kaflné, hogy a költségeket megtéríthesse, elküldte a sorsjegyet egy váltóüzletbe s arra 150 frt kölcsönt akart felvenni. Ekkor tudta meg, hogy a sorsjegyen 1882. január 2-án 150,000 frtot nyert. Képzelték, mily örömmel fogadta a szegény asszony ezt a hírt.

— **Mehemed pasa,** a szultán sógora tegnapelőtt érkezett Budapestre Bacsóba, hol több napot töltött. A pasa egész inkognitóban szállt meg a „Magyar király” vendéglőben, hol három szobát fényesen beburkoloztak számára. A főúri vendég kevés időt tölt otthon, mert igen megszerette a fővárost és vidékét, a Duná

nem akar fiannak? Lehetéseg-e ez? Mi oka lehet ennek?

— Mert Jenő mást szeret, . . . legyen boldog vele — szolt a leányka szomoruan, mialatt szemében pár könnyesepp volt észrevehető. — De anyám menjünk, hagyjuk el a társaságot, jobb lesz nekem otthon.

S azzal Bárczaytól, ki egész felindultan s majdnem megsemmisítve állott előttük, búcsút véve, a teremből távoztak s csakhamar hazahajtottak.

* * *

Két év múlva a leirt események után, megdöbbsentő hír verte föl N mezőváros megszokott csendjét, nyugalmat. Bárczay Jenő, az irigyeit az ünnepelt ifjú, a főváros párba adozata lett. Golyó furá at ifjú keblét, mely egykor oly sok nemes eszméért hevült, s mely egykor oly mélyen, oly igazán szeretett.

— Hogy történhetett ez? — kérdezte mindenki, ki csak Bárczayt ismeré.

— Cherchez la femme — mondja a francia példabeszéd, — s ez itt is valónak bizonyult.

Nemsokára azután, mit fentebb leirtunk, Jenő szakítva családi hagyományával, a nagy közönség előlételevel, mit sem adva szülei kárhoztató szavaira, nőt vette, egybekelt Rózával a szép zsidó leánnyal, ki időközben a keresztény hitre tért, s Budapestre, a fővárosba tette át állandó lakását.

S itt érte el szomorú végzete.

Neje, a bájos és szeretetre méltó nők egyik legszebbike, férje, a mindenki által becsült és tisztelt Jenő által, a fővárosi legelőkelőbb társaságba nyert bebocsátást s mindennütt a férfi világ hódotat és imádat tárgya lett.

partot. I. pasa itt de megle

— írja: S. e hó ele után sen gondolatú szók egy ezt az aj óra mulv

Becsbeh kezdése volt Rossmann L. forintot a zassági nem tart fizette volt las foly eskü alá jelzett 20 iást erre törvényes oly erővé kába, ho kara me elfogták

az Erbe György. marháka gelón, az hogy usz levettette szilaj marha Azonban ni a szil 11 órató zett, fázz módon: farkaról kalapját resesere találtak ment vé

L

— Mi

házas e állit be gának e fogadó, szolgálat nem-onna Az edesének r napra ő az akara Jó lenne gára az azt gon majd a mit hoz kézzel, de megí szánt, l kajlasza masnak tik.

En jövő vas konságo és a bé hányjak legszája Fe kérm a

*)

Ru veltetés val kev eltről, nek tár barátai dlatu czeltábl

Az fővárosi származ

Eg ifju gró súlt, ho ledé raj vonalim S az ifj aknázu

czay ne . . . y-

gában I teszi n

Ab nejevel deggégg

A czálanu a felték a barát

Ba pipacs, beszéln

S ki talán

borotvájával
vérvetése

mosi Eszter
tisztességteljes
helyet falu-

rünni kato-
és szalma-
ismeretlen
annak ösz-
készletével
a katonai
egy szál-
tartotta; a
Az elégett
egy másik-
előtt hason-
mártaléka
melyek ér-
re, csak a
rült vesze-

este a ko-
én, mint a
i kinezési
l, csinos nő-
állít meg,
resem önt,
l, amútan
odon verte
es közbele-
az ördögöt,
dta magát,
ták a durva
ben rendőr,

lkivüli ese-
k a nemet
dedunoka,
más, mint
Theodora,
eg és Char-
gyermek,
trónörökös
5: Augustus
Mária szasz-
erzeg neje
Albrecht po-

orsjegy már
Brünnből a
33. szamu
Lipót nevű
integy két
leányá-
sorozatos)
a: „Sirkö-
gbetege ett
vetkezében
kenytelen
mora egyre
ett utaznia,
rsjegyet is,
n azonban
sorsjegyet
rahagyva a
is gyermek-
családot. A
karkart tul-
telte atyja
hozták tu-
s már fel
Kaffné, hogy
te a sors-
firt kölcsönt
ogy a sors-
rtót nyert.
a szegény

ógóra teg-
ól, hol több
tóban szállt
n, hol há-
számára. A
t, mert igen
t, a Duna

z? Mi oka
... legyen
szomorúan,
vult észre-
gyjuk el a

elindultan s
tük, bucsut
mar haza-

nyek után,
város meg-
y Jenő, az
párba; ál-
blét, mely
vült, s mely
ettett.

... kérdezte

ndja a fran-
alónak bi-

b leirtunk,
al, a nagy
szulei kár-
kelt Róz-
özben a ke-
a fővárosba

... méltó nők
i által be-
osi legelő-
ást s min-
nádát tár-

partot. Egész nap kocsiással tölti az időt. A
pasa itt időzése csak négy napra van tervezve,
de meglehet, hogy továbbra is húzódik.

— **Eljásztotta a leányát.** Egy cseh lap
írja: S. Ferencz, ismert velkai kártyajátékos
é hű elején elvesztette egész készpénzét. Mi-
után senki sem akart neki hitelezni, arra a
gondolatra jött, hogy 17 éves leányát a ját-
szók egyikének egy évre átengedi 50 frttért s
ezt az ajánlatot az illető el is fogadta. Egy
óra múlva a könnyelmű apa eljásztotta leányát.

— **Gyilkosság a törvényszéki teremben**
Bécsben rendkívüli feltűnést keltett a követ-
kező eset: A jözsefvárosi járásbírósg előtt
volt Rosak Borbála pereben a tárgyalás Weis-
mann Lipót pékségd ellen. A felperes 200
forintot kölcsönzött állítólag Weismannnak há-
zassági ígért fejében. Az utóbbi azonban ezt
nem tartotta meg és a kölcsönzött pénzt sem
fizette vissza, tehát be lett perelve. A tárgya-
lás folyamán Weismann kijelentette, hogy ő
eskü alatt kész bizonyítani, miszerint a perben
jelzett 200 forintot nem kapta meg. A tárgya-
lást erre elhalasztották. Midőn a perlekedők a
törvényszéki termet elhagyták, Rosak Borbála
oly erővel dőött egy zsebkést Weismann nyá-
kába, hogy az azonnal összerogyott s nemsó-
kára meg is halt. A gyilkos nőt természetesen
elfogták s most a börtönben várja büntetését.

— **Szerencsétlen halál.** Díszegen ismét
az Érbe fult egy 8 éves gyermek: Árgyilan
György. A szerencsétlenség így történt: A fiu
marhákat őrzött az Er egyik oldalán levő le-
gelőn, a mint egy ember azt mondta neki,
hogy usztassa át azokat a tulsó oldalra. A fiu
levetette ruháit, tarisznyáját, az ember egy
szilaj marha szarvai közé kötötte, a fiu egy
marha farkába fogódzott s átjutott a vizen.
Azonban ruháit, tarisznyáját nem tudta levenni
a szilaj jöszög szarvai közül és így délelőtti
11 óratól délutáni 5 óráig ruha nélkül éhe-
zett, fázt s mikor vissza utaztatott az előbbi
módon: elgyengült erővel lemaradt az ökrök
farkáról s a vízbe fult. A víz tetején maradt
kalapját látták meg a szena-gyűjtők, a kik ke-
resésére indultak; de csak másnap reggelén
találták meg. Temetése nagy részvét mellett
ment végbe.

CSARNOK.

Lakodalm az alföldön.*)

Mikor az alföldi legény elszánja magát a
házasságra, körülbelül azzal a mondokálal
állít be szüleinél, hogy immár kismélt ma-
gának egy hajadon leányzót. Jó dolgos, sző-
fogadó, ürge mint az ürge. Azután meg ki-
szolgálta már a királyt sarjukaszálaskor, in-
nen-onnan a huszonötödik évébe fordulna már.
Az édes anyja meg, tisztesség érje ő kegyel-
mének minden ősz hajszálát, bizonyos napról
napra öregszik már, pedig hiába, erős is kell
az akarathoz, nem való a nehezebb munkára.
Jó lenne, ha valami fiatal vér venné már ma-
gára azt a nagy felelősséget. Hat ő bizony
azt gondolná, hogy új borra új asszonyt hoz
majd a házhoz. Van is a kismélt leányzónak
mit hoznia otthonról, nem eresztik azt őrök
közül, ambátor, hiszen ez csak mellesleg —
de megis elmondja, hogy az apja két ekével
szánt, három tehenet fejnek, az egyiket, a
kajlaszarvut, mivelhogy úgy sem hagyja magát
masnak megfajni, majd csak a leánynyal ereszt-
tik.

Erre aztán ünnepélyes arcot öltenek,
jövő vasárnapra meginvitalják magokhoz a ro-
konságot, a sógort, komát, a fiúnak az igazi
és a bérnialásról való keresztapját, hogy meg-
hánnyák vessek a dolgok sorját s a melyik a
legsúlyosabb köztük, az menjen leánykerőbe.

Fel is készülnek háztűznezni a leányt
kérni a legközelebbi vasárnapon. A házassula-
*) A „P. H. -ból.

Róza, ki egyszerű falusias élete és ne-
veltetése folytán alig birt fogalommal s annyi-
val kevésbé pedig tudomással, a nagy világi
eletről, annak csabjairól, veszeleiről, — ki-
nek társadalmi állása megkövetelte, hogy férje
barátaival szemben mindegy barátságos s jó in-
dulattal legyen, — csakhamar kísértéseknek
céluláblája lett.

Azok között, kik őt körül rajongták a
fővárosi előkelő világ ifjai is valának, előkelő
származásuak, fényes nevek viselői.

Egy közülök, egy natal, halvány szőke
ifjú gróf Z... y, azon szerencsében része-
sült, hogy az ifjú szép asszony többször fe-
ledte rajta szemét mint kellett, s bizonyos
vonzalmat, jó indulatot áruolt el tekintetével.
S az ifjú gróf azt megértte s nem kesett ki-
aknázni azt.

*

Egy napon éppen a futtatásról tért Bar-
czay nevével haza, midőn csakhamar gr. Z...
y-t, nejeének ifju lovagját, jelentek nála.

— Mit akarhat a gróf — gondolta ma-
gában Barczay — hogy ily szokatlan időben
teszi nálla látogatását?

Azonban rögtön elfogadta.
Barczay hallott már valamit a grófnak
nevével való viszonyáról s azért bizonyos hi-
degességgel fogadta.

A grófnak feltűnt e hidegség s egész ar-
czátlanul, gunyosolyogva kérdezte, hogy talán
a féltékenységgel ördöge az, mi megtagadja tőle
a baráti kezét.

Barczay vérpiros lett a dühtől, mint a
pipacs, midőn a gróftól így, ily arczátlanul
beszélni hallá.

S midőn éppen nejét nevezte meg, mint
ki talán oka e hideg fogadtatásnak s elcélve

dó legény tisztát vált, rámás csizmát, ránczo-
sat huz a lábára, az ezüst gombos bársony
mellényt vállára veti, fulibe meg a czifra ki-
varott szűrt akasztja. A merre megy, minde-
nütt tudják a ruházatjáról, hogy mi járatban
van.

Ha igenlő a válasz, vagy a háztűzlátása
folytán nem változik meg a szándék, elhatá-
rozzák az eljegyzési napot bizonyosra, az es-
küvőt pedig körülbelölre. Mert a magyar
ember minden határozathozatánál hogy még
későbbre is valami elhatározni valót.

A menyasszony most már hozzákézd a
jegykendő varráshoz s míg átessenek a kihirde-
téseken, azalatt beszerzi a széles virágos pánt-
likát, mely a vőfények vállára jön és a selyem
sallangokat, a miket a lagziba hívogatók bot-
jára kötnek.

A lagziba hívogatók vőfények a követ-
kező díkezőkkel járkák be a hivatalos csalá-
dokat:

„Valamint a sebes folyóvíz, ide igyekez-
tem, csavargós utamon mindenütt siettem, és
belelétem az ajtóne házba, melynek ablakában
ékes rózsá nyílik. Engedelmet kétek az egész
háznépétől, kigyelmetektől e bátorságomért,
de a hogy a rózsá kedvelti magát illatos
szagával, úgy az én szívem is kedvelti ma-
gát illó vendég szeretettel. Tiszteltem az atya-
istent, tiszteltem a fia istent, tiszteltem a szent-
lélek istent, egyezővalitiszteltem az egész szent-
háromságot, mely rendeli a házasságot, tisztel-
tem e ház minden népét, tiszteltem végül Mu-
csi-Timár Jánót és életpárját, akik engem
postálul küldöttek, hogy szárnyuk alatt levő
magzatjuk örömapjára jövő szerdán délután
2 órakor, a szent eskü felvételére, s azután
egy kis vacsorára s egy ideig tartó mulatsá-
gra, eljőnni sziveskedjek.

A vőfényeknek is nagyobb ember a nász-
dolgában a násznagy, az a tiszte előre kidi-
csérni a lakodalmat s ott is számtalan rigmst
és jókívánatot elmondani. A ő szegénye, ha
valami rosszul sikerül, míg ellenben az ő büsz-
kesége, ha a házasságból jó pár lesz.

A nagy nap felvirradtával a nyoszoló asz-
szony előre a nyoszoló lányoknak s felöltöz-
tetik a menyasszonyt hófehér ruhába s csinált
virágkoszorút tesznek fejére. Mikor már ké-
szen van, a menyasszony vőfényt elküldik a
vőlegényért, a ki már türelmetlenül várakozik
otthon ezalatt. Elmegy a vőfély s a szoba kö-
zépén ünnepélyes állásba teszi magát, leemeli
bokrétas kalapját felszólítja a vőlegényt, hogy
kövesse nyomon, a hova vezetni fogja.

A menyasszony vőfélyéhez utközben hozzá-
csatlakozik a vőlegény vőfélye is ezek ket-
ten vezérik a lányoszlohoz menőket. Nyom-
ban utánuk a vőlegény jó szülőivel, azután a
család többi tagja, majd a csip-csup rokonság
s leghátul a barna cigánybunda, rárántva
egy-egy nőtára már előlegképen is — mert
már görbén áll a szemük a mézes pálinkától.

A vőfélyek kezében fonott kalács és bo-
ros kulacsok vannak. Tánczolva, kurjongatva
haladnak a menet élén, a felsallangozott botot,
vagy mint nehol szokás, a nádra kötött tarka-
barka kendőket, most a násznagy viszi nagy
kenyesen.

A lányoszlohoz érve, a násznagy még
egyszer kikéri propter formam a menyasszonyt
s még egyszer odaadja propter formam. Az-
után megkínálják valami étellel a vendégeket,
mire e kívánsággal köszönt fel a násznagy:

„Legyen az új párnák bora, buzája és
bekessége.” Ebben ő szeritünk benne van
minden jó a világon.

Esküvő után jön a tömérdek fogásu la-
koma. Itt látszik ki azután, fogas ember-e a
násznagy? Van-e elég tudománya, tapasztalata
ehhez a tiszthez. Minden újabb ételt új és új
verssel, mondókaival kell ajánlani, még pedig
humorossal.

Odakünn az ereszt alatt a koldusok ülnek
hosszú sorban s a maradékok odakerülnek. De
csak akkor volt a lakodalom tisztességes, ha
a koldusoktól is jut maradék.

s gunyosan beszélt felőle, a dúh egészen elra-
gadt s a gróftól arczul ütötte.

A gróf elégtételt követelt, s a párbaj go-
lyókra megtörtént, — s Barczay a küzdteren
halva maradt.

Midőn Barczay már a ravatalon feküdt,
egy apáca kért hozzá bebecsáttatást.

Beereszték.

Több mint egy óráig imádkozott ott az
apáca a kiterített holttest mellett, míg sze-
mei könnyeitől voltak nedvesek.

Midőn távozott, a háziak Verney Ottiliát
— a Jenő számára kijelölt menyasszonyt —
ismerték föl, az apáca daróc ruhájában.

Igen. A szép, az ünnepelt Verney Ottília,
nem lehetvén Jenő menyasszonya, Jenő neje,
másé sem lett soha, hanem a zárda falai közé
vonult, s fátlyolt vett fel.

S midőn meghallotta, hogy Jenő meg-
halt, fölkereste holttestét a ravatalon, leborult
a holttest előtt, ki őt életében meg nem hall-
gató, meg nem értette, s ott imádkozott lelki
nyugalmaért. lelki üdvéért s vetett egy bucsu
pillantást arczár, kit oly igen, oly forrón sze-
retett, — megjelent meg egyszer utóljára Jenő
holttesténél, hgy megmutassa az elköltöző le-
leknek, hogy ő volt az, a ki mégis legjobban
szeretett.

Róza, Jenő neje, kiért Jenő megtagadta
családját, elhagyta rokonsait s feladta életét,
alig egy pár hét múlva Jenő halála után, kül-
földi fűrdőre utazott s nemsókára reá az ifjú
gróf Z... y-t ugyanoda követé.

Szereltem, szereltem, nagy a te hatalmad

Vacsora után alig várja a sok fiatal nép
a tánczot, de bizony még maga a násznagy is
ugy megrakja, mintha nem is ő lenne itt a
legtekintélyesebb ember. Zajjal telik meg az
egész környék, megszólal a muzsika, a meny-
asszonyt viszik legelőször a tánczba, (s nagy
tisztesség a kit a násznagy erre érdemesít.) a
menyasszonyi táncz még komoly, méltóságos.
de azután belevegyülnek a többi párok is s a
széles jókedv úgy elszilajosodik, hogy csak a
hajnal vet neki véget. Az udvaron pisztolyo-
kat sütögetnek el a nap örömeire, egész addig
míg a menyasszony vissza nem vonul.

Ez a legerdekesebb mozzanat. A nyo-
szoló lányok koszoruját leveszik, varkocsát ki-
bontják, hogy soha se legyen többé ez élet-
ben ilyen alakra befonna.

Azután leszedik lassankint ruhadarabjait,
levetkeztetik mint egy fejedelemtől. Ezalatt a
nyoszolóasszony habonát csinál az ujdont új
duzzadó ágyban. Mert attól függ, hogy a me-
nyecske hű lesz-e az urához?

Mikor azután lefektetik, eloltják a vilá-
got s lassan csendes kisompolyognak a szo-
bából, de az ajtót félig nyitva hagyják, hogy a
vőlegény észrevétlenül beosonhasson.

Scarron.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

Tisza-Eszlár, június 26. (Érk. este 8 ó.)
A „D. E.“ magántávirata.) Itt időzésem alatt
első teendőm volt, hogy meglátogattam a
szerecsétlen Solymosinét, kis házikójában. Az olvasók bizonyára ismerik
már a kunyhószerű lakot minden részleteiben,
a gyászos anyát egész környezetével, — emlé-
szem, egy tudósító felhasábot töltött meg annak
leírásával, miként fogadta őt a bozontos eb.
s milyen hangon ugatott reá, — a „Debreczeni
Ellenőr“ olvasói bizonyosan elismeréssel veendik,
ha a számtalanszor elmondottakat ismételni nem
fogom. Szorítkozni fogok tehát azon egynehány
kérdés és felelet elmondására, mik Solymosinét
között és köztém folytak. A kérdésre,
hogy hát a Tisza-Dob mellett taláthullára, ha-
tározottan nem ismert-e rá? halkkal és szomorúan „nem”-
mel felelt; de a ruhát Eszterének ismerte-e el?
kérdésemre, élénkebb és határozottabb hangon
mondá:

— Igen is, a ruha az volt, az övé volt az
utolsó drágiság.

— Hát mikor legelőször látta a hullát,
— kérdeztem tovább, — még egészen felöl-
tözve, nem vezette-e felre egy percze sem a
ruha azonossága, hogy Eszternek hihette volna?
— Nem, — válaszol, — egy pillanatig
sem hittem én azt a holttestet az én kedves
gyermekemnek.

Még egy néhány jelentéktelen kérdés és
felelet után, elbucsuztam a melyen süjtött öz-
vegytől, ki nek oldala mellett ott állt leánya
Zsófi és Somogyiné szomszédudője, ki
nek szeméi könnyekkel voltak tele. (Szegény
anya és nővér! talán kiapadt már nálók a
könyvek forrása.)

Az udvaron még ez utolsó kérdést inté-
tem Solymosinéhoz:

— Ugyan mondja csak, hát az igaz-e,
hogy az a Lichtmann zsidó meg a karta vesztegetni, hogy...

— „Óh, de hogy, de hogy akart,” vágott
türelmetlenül szavamba, „én nem tudom, minek
terjesztenek ilyen hazugságokat, mondtam
már énszázszor is, hogy ez nem igaz, itt volt nállam akkor este,
mikor hirejárt, hogy Eszter meg-
került, s kért, hogy ha hazajönne
szegény leányom, rögtön jelent-
sem fel, mert 500 frt van számára
kitűzve, ha megjelenne.”

Alig akartam hinni füleimnek, tehát az a
vesztegetési kísérlet, miből még ma is sokan
oly kapitalistá csinálnak a zsidók ellen, csupa-
merő hazugság; pedig már a komolyabb lapok
is mint tényt hozták fel. En erre az asszony-
nak elbeszéltem, hogy nem 500, de 5000 frtot
kap, a ki híret mondja Eszternek. Csodálkozni
látszott szavamon, melyből azt kell következtet-
nem, hogy ő erről eddig mit sem tudott.

Solymosinétől nem messze az új-
falu utolsó házában Huri Andras lakik,
kinél Eszter szolgált volt eltűnése előtt. Ott-
honn volt az egész család, de kérdéseimre a fel-
világosítást az ügyes beszédű Huriné adta.
Nagyon figyelemreméltónak találok Huriné
azon állítását, hogy ő nem látta soha-
sem a leányt nevetni, nem hallotta
sohasem dalolni s mindig nagyon
szomorú volt. Eszter tehát melancholikus
természetű volt, s a következtetés, mit az em-
ber ebből levonhat, mindenesetre megérdemli
a számbavételt.

Nem érdektelen megemlítenem, hogy teg-
nap, vasárnap délután, a faluban 6 és fél óra-
kor, az utcákon fürge, cziczázó és sikoltó
lányokat, tekező és mulató dölczeg magyar le-
gények csoportjait találtam, — az eszlári eset

sulya Eszláron nem nyomta agyon az ünnep
jókedvét, — s a házak előtt levő tökéken ülő
asszonyok közt, biz' ott láttam én úlni és tre-
cselni zsidóasszonyokat is; közeledtem is egy-
nehányszor olyan csoportozhoz, azzal a bűnös
szándékkal, hogy hallgatózzam, de biz azok
nem a tisza-eszlári esetről beszélgettek.

Hogy Tisza-Eszláról 7 ke-
resztényt, 10 zsidót köztük egy
Fleischmann nevű orthodox rab-
bit is kiutasítottak volna, épugy
mintazon hir, hogy 10 eszlári zsi-
dócsalád ott hagyta a falut, ma-
gától a hatóságtól tudom, egy
szó sem igaz; nem utasítottak
ki és nem költözködött el senki
sem.

Tisza-Lök, június 27. (Érk. reggel 9 óra-
kor.) Első dolgom volt kérdezősködni arról,
hogy mi való, s mi nem a „Függetlenség”
által a szombati számban közölt hírekből, me-
lyekről tegnap táviratomban már említést tet-
tem. Itt azonban a „Függetlenség” híreiről
mit sem tudnak, s a tisza-lökieknek én be-
széltem el a nagy ujságot, hogy a tisza-lökiek
mit cselekedtek. Dolgom lévén Dobos Imre
szolgabíró urnal, ki mellesleg mondva, maga a
megtestesült lelkiismeret, pontosság s szor-
galom, kit itten általán mindenki szeret s tisz-
tel, megkérdeztem, nem hallott-e ő valamit
azon szörnyű dolgokról, miket a tiszaloki zsidók
elkövettek légyen, de a szolgabíró ur, ép oly
keveset tudott a szörnyűségekről, mint azok,
kik a „Függetlenség” és a tisza-eszlári plébá-
nos ur szerint elkövettek azokat. Miután tehát
Tisza Lökön e dolgokról senkinek sincsen tu-
domása, — kérdeztem számos előkelő keresz-
tenytől és parasztoktól, — a legtisztább lelki-
ismerettel valótlannak mondhatom a „Függet-
lenség”-nek a tisza-löki zsidókra vonatkozó
híreit. Egy olyan hir volt az, mely Tisza-Lököt
forrongásba hozta tegnap és a mely még ma
sincsben lecsillapítva.

A Nyiregyházán megjelent „Közlöny”
t. i. a következő kövér betűs sürgönyt közölte
mult csütörtöki számban: Rothschild
300,000 frtot küldött Lisszauernek
Tisza-Lökön, hogy vesztegetné
meg vele a törvényszéket, — to-
vábbá jelenti a sürgöny, — hogy
a gyilkosok bandája Tisza-Lökön van stb. Ezt
valahogy a nép megtudta, s a pénz utáni sóvárg-
ás néhány embertel megettette kötelességet.
Lisszauer intettek, hogy vasárnap este
raakarnak törni, hogy elvegyék tőle az óriási
összeget. Lisszauer ennek következtében, itt
hagyta családjával együtt Tisza-Lököt.

— **Nyiregyháza, június 27.** (Érk. d. e.
10 órakor.) Az a hir hogy Heumann ügyvéd-
nél házmotózas tartatott volna, teljesen alap-
talan.

Szeged, jun. 27. (Érk. d. u. 2 órakor.)
Az „Európa” szállóban légszeszrobbanás volt;
mely két egyént súlyosan megsebesített.

Rioja, június 27. (Érk. d. u. 2 órakor.)
A színház teljesen leégett; emberéletben
nincs veszteség.

Belgrad, jun. 27. (Érk. d. u. 2 órakor.)
A skuptina zárt ajtók mellett a per fölött he-
ves ülést tartott; a tanácskozás ismeretlen.

Bécs, jun. 27. (Érk. d. u. 2 ó.) Hoffmann
szelhamos, hét évi nehéz börtönre ítéltetett.

London, jun. 27. (Érk. d. u. 2 ó.) Hir-
lik, hogy midőn idegen katonák lépnek Egyip-
tomba, a khedivét fogságba helyezik.

Berlin, jun. 27. (Érk. d. u. 2 órakor.) A
Suezi csatornának, katonai megszállásáról ke-
ringő hir, kedt hihetővé válni.

Corfu, jun. 27. (Érk. d. u. 2 órakor.) A
corfuiak még folyton vándorolnak ki Egyiptomból.

Vasuti személyvonatok menetrendje.

Indul:

Budapestre, Ceglédre Nagyváradra:

délután 11 óra 57 perczkor.

este 9 „ —

Nyiregyhádra, Miskolcra,

reggel 7 óra 57

d. u. 3 „ 39 perczkor.

Saathmárra, Kirdygháza:

reggel 4 óra 15 perczkor

délután 3 „ 49 „

Érkezés:

Budapestről, Nagyváradról

reggel 8 óra 45 perczkor.

d. u. 3 „ 19 „

Miskolcáról, Nyiregyhádról:

d. u. 11 „ 42 perczkor,

este 8 „ 07 perczkor.

Saathmárról, Kirdyghádról:

délben 11 óra 27 perczkor

este 8 „ 30 „

Felolószerkesztő: Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.
Kiadó: Kutsai Imre.

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései június 26.

B-fizetés	Értékpapírok		Utolsó árkelet		Befizetés	Értékpapírok		Utolsó árkelet		Befizetés	Értékpapírok		Utolsó árkelet		
			pénz	árú				pénz	árú				pénz	árú	
Államadósságok.															
	Magyar aranyjár. adómentes	6%	119.75	120.—							Magy. arany v. ezüst	5%	119.75	120 —	
	Magyar papíráradék	4 "	88.10	87.40	500	Concordia-malom	460 —	465 —			" jelzálogbank	5 1/2 "	101.25	101.50	
	Magyar vassüti kölcsön 120 frt	5 "	134.—	134.50	200	Erzsébet-malom	170.—	172.—			" ált. földh. r. v. t.	6 "	98.—	98.50	
	" " egyez db.		134.50	135.—	500	Hengermalom	528 —	532.—			" " " " " " " "	5 1/2 "	—	—	
	" " gömöri áll. zálogl.	5 "	—	—	160	Luiza-malom	200 —	204.—			Osztrák-magy. bank o. é.	5 "	100.65	100.85	
	" " 1869. kel. v. áll. kötv.	5 "	90.25	90.75	200	Mónárok és sütők-malma	333 —	336.—			" " " " " " " "	4 1/2 "	100.75	101.—	
	" " 1873. " ar. v. ez. b.	5 "	110.—	110.50	1000	Pannonia malom	970.—	980.—			" " " " " " " "	4 "	96 —	96.25	
	" " 1876. " ar.		95.50	96.50	300	Viktoria-malom	350 —	355.—			Pesti magy. keresk. bank	6 "	101.25	101.50	
	" " nyereménykölcsön 100 frt.		118.—	118.50							" " " " " " " "	5 1/2 "	101.50	102.—	
	" " 50 frt darab.		117.—	118.—							" „Albina” tak. és hit. int.	6 "	98.90	99.40	
	Tiszai és szegedi kölcsön	4%	109.75	110.25							Elsőbbségek.				
	1871-ki magyar államkölcsön	5 "	—	—	200	Alföld-fiumei vasut	171.75	172.25			Alföld-fiumei vasut	5%	96 —	96.50	
	1873-ki	5 "	—	—	200	Bátaszék-domb-zák. v.	163.—	164.—	200		" " " " " " " "	1874 kib.	5 "	—	—
	Földteherm. kötvény magyar	5 "	98.—	98.50	200	Déli vasut	137.—	138.—	200		" " " " " " " "	5 "	93.50	94.—	
	" " 1868. zár.	5 "	97.25	97.75	200	Északkeleti vasut	163.—	164.—	200		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	" " t-mesi	5 "	97.50	98.25	200	Erdélyi vasut	164.50	165.50	300		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	" " 1867. zár.	5 "	97.—	97.50	200	Győr-sopron ebenfurti vasut	—	—	100		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	" " horv. orsz.	5 "	—	—	200	Kassa-oderbergi vasut	147.—	148.—	300		" " " " " " " "	5 "	90.50	91.50	
	" " erdélyi	5 "	98.—	98.50	200	Magyar galicizai vasut	159.—	160.—	300		" " " " " " " "	6 "	—	—	
	M. jelz. urb. váltás. kötvény	5 "	93.—	94.—	200	M. nyugati vasut	166 —	167.—	300		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	K. horv.-szláv. jelz. földv.	5 "	—	—	200	Osztrák állami vasut	319 —	320.50	1000		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	Szülődézsma váltás kötvény	5 "	97.25	97.75	200	Pécs-barcsi vasut	219 —	220.—	200		Magyar galicizai vasut	5 "	—	—	
	M. kir. kamatos pénztárjegy		—	—	200	Tiszavidéki vasut	248.50	249.50	200		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	Egyes. államad. papírban	4 1/2 %	76.50	76.75	500	Osztrák dunagőzhajózási társ.	—	—	200		Magyar nyugoti vasut	5 "	—	—	
	" " ezüst kamat jan. jul.	5 "	77.25	77.50	100	Budai hegy pály.	—	—	200		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	" " apr. okt.	5 "	77.25	77.50	200	Pesti közuti vaspálya	425 —	427.—	200		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	Osztr. aranyj. 4% kamat.		94.75	95.25		" " " " " " " "	250.—	255.—			M. vasut-els. kölcs. beruh.	5 "	108.25	108.75	
	Osztr. papíráradék adómentes	5 "	119.50	120.50							L. Erdélyi vasut	5 "	91.50	92.50	
	" " államad. 1854. á 250 frt		129.50	130.50							Győr-sopron-ebenf. vasut	6 "	—	—	
	Kisorsolás 1860-ból á 500 frt		134.—	135.—	50	Budapest III. kerületi	51.—	53.—	200		Kassa-oderbergi vasut	5 "	—	—	
	" " 1860-ból á 100 frt		171.—	172.—	100	Czeizéd	—	—	300		" " eperj.-tarn. v. m. r.	5 "	92.75	93.75	
	" " 1864-ből á 100 frt		170.—	171.—	300	Országos központi	535 —	540.—	200		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	" " 1864-ből á 50 frt		104.25	104.75	1000	Pesti első hazai	4650.—	4700.—	200		" " " " " " " "	5 "	—	—	
	Pestv. kölcs. 1870-ből	6%	104.25	104.75	200	Pest-budai fővárosi	530.—	534.—	200		" " m.-v. 1879. kib. ar.	5 "	—	—	
	" " 1871-ből		98.50	99.—		Pest külvárosi	—	—	100		Osztr. állami vasut	5 "	—	—	
	Budapesti kölcs. 1880.	5%	37 —	38.—	50	Pakrac-duruvár-kutnjai	—	—	100		Tiszavidéki vasut	5 "	—	—	
	Szerbiai nyerem. kölcsön	3%	—	—	100	" ált. tkp. rész. tár.	—	—	100		Budapesti lánchíd	6 "	103.50	104.—	
											Budapesti malom	6 "	—	—	
											100 Kosz. és téglagy. kötelezv.	6 "	97.—	98.—	
											100 Lloyd- és tőzsde épület	5 "	—	—	
Részvények.															
a) Bankok.															
200	Által. magyar munic. hitelint.		202.—	210.—	105	Alagut	110.—	111.—			Magánsorsjegyek				
126	Angol-osztrák bank		122.50	123.50	80	Általános waggon kölcsönző társ.	—	—			Osztrák hitelintézet		175.50	176.50	
100	Budap. bankegy. részv. társ.		104.—	105.—	150	Franklin-társulat	148 —	150.—			Budavárosi sorsjegy		40.—	41.—	
200	Franko-magyarbank		—	—	400	Ganz- és társas-féle vasöntőde	645.—	650.—			Keglevich		18.—	19.—	
200	Horvát leszámítoló-bank		—	—	200	Gschwindt-féle szeszgyár	400 —	405.—			Pálffy		38.50	39.50	
100	Budapesti iparbank		54.—	55.—	200	Gyapju-mosó és bizom. l. m.	—	—			Pénznemek.				
100	Központi ipartárs. hitelint.		—	—	210	Kereskedő testületi épület	535.—	543.—			Cs. kir. arany (vert)		5.64	5.66	
100	Magy. ált. földhitel-részv. társaság		—	—	200	Könyvnyomda „Athenaeum”	529.—	532.—			" " (kőr)		5.62	5.64	
200	Magy. általános hitelbank		309.—	309.50	500	Pesti	765.—	775.—			Osztr.-magyar 8 frtos arany		9.55	9.57	
200	Magyar jelzálog hitelbank		—	—	85	Köszén és téglagy. (Drasche)	169.50	170.—			20 frankos arany		9.55	9.57	
200	Magyar leszám. és pénzv. b.		124.50	125.—	100	Pesti építő társaság	—	—			Török arany íra		—	—	
160	Magyar országos bank részv. társ.		103.25	103.50	100	Rimamuranyi vasmű	125.—	125.50			Osztrák és magyar ezüst		—	—	
300	Osztrák hitelintézet		—	—	200	Salgótarjáni köszénbánya	119 —	121.—			Nemet birod. bankjegy. 100 m.		58.70	58.80	
150	Osztrák-magyar-bank		315.50	315.75	200	Schlick-féle	216.—	218.—			Váltak árfolyama (3 óra).				
500	I. magyar iparbank		823.—	828.—	400	Sertőzöde első magyar	60 —	60.—			Német bankp. 100 n. b. m.		58.70	58.80	
500	Pesti kereskedelmi-bank		183.—	184.50	200	Sertőshizlalo	305 —	307.—			Amsterdam 100 holl. frtért		—	—	
500	Pesti m. ker. b. előv. j. n.		578.—	580.—	200	Sósuti kőbánya	42 —	45.—			Brussel 100 frankért		—	—	
100	Sziszeki hitelbank		—	—	200	Spodium- és c-on észt-gyár	277.—	282.—			Páris 100 frankért		47.70	47.80	
100	Unionbank		123.—	124.—	200	Szaloda-részvénnytársaság	—	—			Marseille 100 frankért		—	—	
					160	Tégla- és mészegető ujlaki	107.—	108.—			Svájci pénzp. 100 frankért		47.70	47.80	
						Téglagyár kőbányái	280.—	284.—			Zürich 100 frankért		47.70	47.80	
b) Biztosító társulatok.															
200	Bécsi biztosító társulat		200.—	265.—							London 100 font sterlingért		120.15	120.30	
200	Bécsi életbizt. intézet		530.—	335 —							Szentpétervár 100 rubelért		—	—	
1000	Első magyar biztosító-társaság		3550.—	3600.—							Milano 100 lire nuovo ital.		—	—	
50	Fonciére pesti bizt. intézet		46.25	47.—											
50	Magyar-francia biztosító-társaság		—	—											
300	Pannonia viszbiztosító társaság		1130.—	1150.—											
Záloglevelek.															
	Magyar földhitelintézet	5 1/2 %	101.75	102.—											
	" " " "	5 %	100.—	100.25											
	" " " "	4 1/2 %	94.50	95.—											

HIRDETMÉNY.
Pót-, és őrlött-kávé-gyár
Máramaros-Szigeten.

Alólirott gyártulajdonosoknak van szerencséjük a n. é. közönséggel tudatni, hogy gyárukban a legfinomabb minőségű **őrlött** kávé, valamint valódi finom **fűgékávé** s általában **mindennemű pótlék-kávé** jutányosan kapható.

József stb. kereskedő uraknál.
Nagyban eladónak előnyös feltételek biztosítottak.
Árjegyzékek kíváratra bérmentve küldetnek.
M.-Szigeten, csillag-utca.

Kaufman, Goldstein és társa,
pót-, és őrlött-kávé-gyára.

KLIMO AURÉL urat Debreczenben,
főpiacz, Tisza-ház,

üzletem képviseletével megbízta, mint a gyűjtemény nyel
liszt- és gabona-zsákok, vízmentes takaró pony-
vák és nyers vásznakból

ellátván, szükség esetén kérem részemre becses rendelményeivel hozzá fordulni és biztosítom előre is a legelőszóbb és legpontosabb kiszolgáltatásról.

Bécs, 1882. június 10.

Licco Adutt.

Első magyar kártyagyári részvénytársulat Budapestén, szervita-tér 8. sz. a.

KÁRTYA-RAKTÁR.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek, úgy a t. cz. kereskedő és kávé
uraknak, nemkülönbén a vidéki t. egyletek és kaszinóknak becses tudomására
juttatni, hogy **Debreczenben**, a főpiacon. **Szikszay József** ur háza
alatt levő **magy. kir. nagy dohány- és szivar-tözsében**

bizományi kártya-raktárt

nyitottunk hol is mindenféle **kitűnő minőségű** játék-kártyák **eredeti gyári áron** kaphatók.

Tisztelettel

Első magyar kártya-gyári részvénytársulat Budapesten.

 Vidéki megrendelések készpénzfizetés vagy utánvét mellett a legpontosabban eszközöltenek.

**A legjobb
SZIVARKA PAPIR
LE HOUBLON!**

E szivarkapapír csak akkor valódi,
ha minden lap **LE HOUBLON** be-
lyegzőt megan hordja és minden
karton az alatt látható vélyjeggyel
és aláírással van ellátva.

Henry Heurly
Propriétaire
FABRIQUE
de
Cigarettes
à
C. H. C.

CRAWLEY & HENRIY, à l'usage d'habitant, PARIS
Sous l'habitant breveté des Marques :

LE DRAPEAU NATIONAL
Blanc ou Rouge
447, rue de Valenciennes, Paris
LA PIERRE ANANAS
COUTURE MAISON
417, rue de Valenciennes

Kapható helyben : Baum Miskolc.

Fogfájás
csupán a
FEEYTON
bizj.
de
nézd meg
kinek.
Létrejelenben
Dr. Rothschneek V. Emil
csejéj-utcaj évővvezetárában.